

Som Bloddonorerne i Danmark også fremfører i deres hørings svar, er blod ikke en vare, men en del af det menneskelige legeme, uanset forarbejdningsgraden. Ingen vil vel acceptere, at donornhjerter eller donornyrer på samme måde skal kunne forhandles, og det er for mig ubegribeligt, at et privat firma skal kunne spinde guld på den gratis gave, som bloddonorerne giver.

Der forventes domsforhandling i EU-sagen primo 2002, så hvorfor skal dette lovforslag hastes igennem, inden vi får den afklaring? Der er allerede megen uro og utryghed blandt landets bloddonorer, så vidt det fremgår af pressen og også af nogle af Sundhedsudvalgets bilag. Var det ikke klogere at vente med en videre behandling af forslaget indtil da? Jeg er naturligvis opmærksom på, at blodloven skal revideres, og at denne revision flere gange er udskudt, men den kan vel udskydes en gang til uden problemer.

I Danmark har vi en enestående ordning med frivillige og ubetalte donorer, stor forsyningsikkerhed og stor sikkerhed for, at syge her i landet behandles med blodprodukter af meget høj kvalitet. Bliver det muligt at lade private overtage plasmafraktioneringen med handel for øje, er det efter SF's opfattelse en trussel mod hele det frivillige donorsystem, og man kan frygte en nedgang i antallet af donorer.

Det er jo sandt, at lovforslaget formelt ikke ændrer ved det frivillige danske donorsystem. Men her taler vi om en anden måde at anvende blodgaven på, så den enkelte bloddonor vil jo revurdere, om han/hun fortsat vil være donor under de nye betingelser. Kan vi være sikre på, at der altid vil være tilstrækkeligt med lægemidler fremstillet af blodplasma til rådighed, hvis et privat firma har overtaget plasmafraktioneringen?

Så er der spørgsmålet om statens egen virksomhed, Seruminstittuttet. Der vil jo langtfra være nogen sikkerhed for, at Seruminstittuttet vinder en offentlig licitation, og ønsker regeringen virkelig, at så megen dansk ekspertise og så væsentlige forskningsområder med udvikling af lægemidler skal gå tabt til skade for de danske patienter?

Kl. 14.50

Så vidt jeg har forstået, skyldes nogle af Seruminstittuttets problemer nu, at bløderprodukterne og blodfraktioneringen har givet underskud på grund af en faldende efterspørgsel. Seruminstittuttet er stadig i gang med udvikling af nye produkter, men har et nedslidt produktionsapparat, og det burde vi i stedet rette op på og

sikre, at Seruminstittuttet kan deltage på linje med andre ved den offentlige licitation.

Alt i alt må jeg sige, at jeg beklager, at vi ikke kan have bred enighed her i Folketingssalen, men SF kan ikke støtte lovforslaget.

Så til beslutningsforslaget fra Enhedslisten. Med forslaget forsøger Enhedslisten at rette op på uligheden mellem de fattige lande og os i de rige lande, og den intention er vi fuldstændig enige i. Ser vi på, hvad der forskes i inden for sundhedsområdet, er det i langt overvejende grad i sygdomme, som rammer os i den vestlige verden, og det bliver der kun rettet op på, hvis nogle lande med en aktiv indsats støtter forskningen i de fattige landes sygdomme.

Formålet med forslaget er bl.a. at styrke forskningen i tredjelandes sygdomme, at producere vacciner, der kan sælges billigt, og at sikre overførsel af produktionsviden og patenter. De ønsker er vi fuldstændig enige i i SF.

Når man ser bemærkningerne til forslaget og ser på det forsknings- og udviklingsprogram, som Seruminstittuttet er kendt for og førende inden for, er det nærliggende at pege på Seruminstittuttet som det sted, hvor et sådant forsknings- og udviklingsprogram kunne funderes. Hvis samfundet ville investere midler i forskning til gavn for tredjelands – og det mener vi i SF skal være tilfældet – er forslaget her imidlertid alt for snævert. Vi mener ikke, der bør lægges op til, at staten skal have monopol på et sådant forskningsområde, uanset hvor sympatisk det ellers kan være at bevare arbejdspladserne på Seruminstittuttet.

Som jeg netop har sagt, er vi i SF imod ændringerne i blodloven og den indskrænkning i aktiviteterne, som desværre nok bliver resultatet. Vi mener i SF, at man burde sikre den fornødne kapacitet til fortsat produktion af lægemidler på baggrund af dansk plasma, og SF foreslår, at vi sammen med Enhedslisten prøver at lave et beslutningsforslag, hvor vi lægger op til at lave et forskningsprogram for de sygdomme, der er udbredt i tredjeverdenslandene.

Der er flere andre spørgsmål, som også kan inddrages, f.eks. om forskningsområdet skal være forankret i forskningsrådene, og hele den internationale TRIPS-aftale, som løber frem til år 2005, og hvor vi finder, at ulandene er blevet snydt. Lad os tale sammen om det og prøve at finde frem til et fælles forslag.

Alt i alt er SF enige i intentionerne, som ligger bag forslaget fra Enhedslisten, men vi kan ikke støtte det i dets nuværende udformning.